პროლეტარიელო ყველგან ერთიანდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მეზობლიანობა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოსცემის 29-ე წელი

ოთხშაბათი, 28 ივნისი, 1948 წ. № 124 (8168). ფასი 20 კაპ.

დღეს გაზეთში:

ყოველმხრივ განვამტკიცოთ კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობა — მოწინავე (1-ლი გვერდი).
საკავშირო აღკკ ცენტრალურ კომიტეტში (1-ლი გვერდი).
სოციალისტური შეჯიბრება პროფესიების მიხედვით (1-ლი გვერდი).
დ. კალანდაძე — მარქსისტული თეორიის დაცვა და განვითარება ვ. ი. ლენინის 1893-1894 წლების ნაშრომებში (მე-2 გვერდი).
ადგილობრივი გაზეთების ფურცლებზე (მე-2 გვერდი).
კარტიული ცხოვრება (მე-3 გვერდი).
ალიო ადამია — წინააღმდეგ (მე-3 გვერდი).
ახალი ხუთწლედის მშენებლობებზე (მე-3 გვერდი).
ვლ. ელანგოვი — მოდის პურის უხვი მოსავალი (მე-3 გვერდი).
უცხოეთის ამბები — დეპეშები (მე-4 გვერდი).

ყოველმხრივ განვამტკიცოთ კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობა

ჩვენი პარტიის მთელი პოლიტიკური მუშაობის მნიშვნელოვან ნაწილს სოფლად შეადგენს შეუპოვარი ბრძოლა კოლმეურნეობათა ორგანიზაციულ-სამეურნეო განმტკიცებისათვის, კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობის განვითარებისათვის. ხალხთა ბელადი და მასწავლებელი, საყოველთაო წყობიერების შემოქმედი დიდი **სტალინი** კოლმეურნეობას ასწავლის, რომ თვალსაჩინოვით გაეფრთხილებენ საზოგადოებრივ საკუთრებას, ამრავლონ საკოლმეურნეო დოვლათი.

პარტიამ, მთელმა კოლმეურნე გლეხობამ დიდი მუშაობა ჩაატარეს ამხანაგ სტალინის აქ მითითებათა შესასრულებლად. განეწყვეტელივ იზრდება კოლმეურნეობათა სიმდიდრე და კოლმეურნეთა შეძლებულობა. სასოფლო-სამეურნეო არტელის სტალინური წესდების — საკოლმეურნეო ცხოვრების ამ უმაღლესი კანონის — განხორციელების საფუძველზე კოლმეურნეობანი ახალ-ახალ მნიშვნელოვან გამარჯვებებს აღწევენ მოსავლიანობის გადიდების, სოციალისტური მიწათმოქმედების კულტურის ამაღლებისა და მეცხოველეობის აღმავლობისათვის ბრძოლაში.

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭომ და საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა 1946 წლის 19 სექტემბერს მიიღეს ცნობილი დადგენილება „კოლმეურნეობებში სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდების დარღვევათა ლიკვიდაციის ზომების შესახებ“, რომლის განხორციელებამ გამოიწვია კოლმეურნეობებში შრომის დისციპლინის სერიოზული განმტკიცება, გაძლიერა კოლმეურნეობათა თავმჯდომარეების, საბჭოთა და პარტიული მუშაკების პასუხისმგებლობა კოლმეურნეობათა ქონების და შემოსავლის დაცვისა და სწორად გამოყენებისათვის.

საკარათველოს კოლმეურნე გლეხობა მთელი საბჭოთა კავშირის სოფლის მშრომელებთან ერთად ბოლშევიკურად იბრძვის ომისშემდგომი პერიოდის სოფლის მეურნეობის აღმავლობისათვის, დაუღალავად შრომობს საკოლმეურნეო სიმდიდრის გასამრავლებლად. ჩვენი რესპუბლიკის კოლმეურნეობათა განმტკიცება გამოხატულებას პოულობს მათი ძირითადი საწარმოო საშუალებებისა და განეყოფელი ფონდების ზრდით. 1940 წელს კოლმეურნეობებში ძირითად საწარმოო საშუალებათა ღირებულება შეადგენდა 809.481 ათას მანეთს, ხოლო 1947 წელს მან შეადგინა 1.962.094 ათასი მანეთი. 1946 წელთან შედარებით კოლმეურნეობების ძირითად საწარმოო საშუალებათა ღირებულება 198.216 ათასი მანეთით გადიდდა. კოლმეურნეობათა განეყოფელთა ფონდებმა 1947 წელს შეადგინეს 2.297.821 ათასი მანეთი — თითქმის სამჯერ მეტი, ვიდრე 1940 წელს და 200 მილიონი მანეთით მეტი. ვიდრე 1946 წელს.

ზარშან კოლმეურნეობებმა მიიღეს 1.284.270 ათასი ძახეი ფეფალი შემოსავალი, რაც ორნახევარჯერ აღემატება მათს 1940 წლის შემოსავალს და 200 მილიონი ძახეთით—1946 წლის შემოსავალს. გამრავდა მილიონერ კოლმეურნეობათა და შეძლებულ კოლმეურნეთა რიგები.

საკოლმეურნე მშენებლობის ფრონტზე მიღწეული წარმატებანი არ იძლევიან თვითკმაყოფილების საბაბს. არ შეიძლება შეგანლილთ ყურადღება სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდების დაცვის საქმისაკენ. საწუხაროდ, ზოგან ჯერ კიდევ არ იჩენენ სათანადო მზრუნველობას კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობის განმტკიცებისათვის, ეხედებით საკოლმეურნეო მშენებლობაში ბოლშევიკური პრინციპების დარღვევას. ამას წინათ „კომუნისტში“ დაიბეჭდა წერილი თელავის რაიონში სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდების დარღვევათა შესახებ. წერილში აღნიშნული იყო, რომ რაიონის ცალკეულ კოლმეურნეობებში ადგილი ჰქონდა საზოგადოებრივი მიწების მითვისებას.

შრომადღეების არასწორი ხარჯვის მაგნ პრაქტიკა მთელ რიგ კოლმეურნეობებში გასული წლის მანძილზე აღმოფხვრილი არ იყო. მაგალითად, ქუთაისის „ბოლშევიკ“ კოლმეურნეობა „პირველ მაისში“ აღმინისტრაციულ-სამმართველო ხარჯებისათვის დარიცხული შრომადღეების 28,8 პროცენტი, კოლმეურნეობა „ლეხის ნაბიჯში“—21,1 პროცენტი. გაგრის რაიონის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობაში მტატის გადამტებით ინახავენ კოლმეურნეობის თავმჯდომარის მოადგილეს, რომელსაც წელიწადში დაერიცხა 540 შრომადღე, ხოლო კლუბს გამგეს ყოველთვიურად ერიცხება 17 შრომადღე. ქრილის რაიონში ათასობით შრომადღე დაერიცხათ კოლმეურნეებს შაქრის ჭარხლის პუნქტებში ჭარხლის დატვირთვისათვის. წითელწყაროს რაიონის კალინინის სახელობის კოლმეურნეობაში სატყეო მეურნეობისათვის შეშის დასამზადებლად დაბარჯულია 517 შრომადღე.

მთელ რიგ კოლმეურნეობებში დამყარებული არ არის მკაცრი საფინანსო დისციპლინა, ყურადღება არ ექცევა მატერიალურ ფასეულობათა დაცვას. ამის შედეგად ვხედებით საკოლმეურნეო სახსრების განიავებასა და მითვისებას.

ადგილობრივი პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციებისგან ვალია გადამწყვეტი ზომები მიიღონ სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდების დარღვევათა ბოლომდე ლიკვიდაციისათვის, შეუპოვრად იბრძოლონ კოლმეურნეთა პირადი ინტერესების მათს საზოგადოებრივ ინტერესებთან სწორად შეხამების ბოლშევიკური პრინციპის განსახორციელებლად. კოლმეურნეობის წესდების დამრღვევნი მიცემულ უნდა იქნან სასამართლო პასუხისგებაში, უმაკურესად უნდა დავიცვათ კოლმეურნობანი საკოლმეურნეო ქონების ხელყოფისაგან.

საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1947 წლის თებერვლის პლენუმის გადაწყვეტილებაში ნათქვამია: „დაწესდეს, რომ პარტიის მთავარ ამოცანას საკოლმეურნეო მშენებლობაში წარმოადგენს სასოფლო-სამეურნეო არტელის შემდგომი ორგანიზაციულ-სამეურნეო განმტკიცება, კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი საკუთრების გადიდება“. ეს მოითხოვს იმას, რომ საკოლმეურნეო სოფლის მშრომელები აღვაზროთ სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდების, საკოლმეურნეო საკუთრების მტკიცედ დაცვის სულისკვეთებით. პარტიული ორგანიზაციები ვალდებული არიან საფუძვლიანად შეისწავლონ კოლმეურნეობის ეკონომია, ღრმად ჩასწვდნენ საკოლმეურნეო ცხოვრების ყველა წვრილმანს, ყოველდღიურად იბრძოლონ კოლმეურნეობებში შრომის დისციპლინის განმტკიცებისათვის, მიაღწიონ იმას, რომ ყველა შრომისუნარიანი კოლმეურნე აქტიურად მონაწილეობდეს საკოლმეურნეო შრომაში. კოლმეურნეობათა მთელი შრომითი რეზერვები მაქსიმალურად გამოყენება, შრომის ორგანიზაციის გადაჭრით გაუმჯობესება კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობის განვითარების მნიშვნელოვანი პირობაა.

საჭიროა გავაუმჯობესოთ მუშაობა საკოლმეურნეო ხელმძღვანელი კადრების აღზრდისა და სწორად გამოყენებისათვის. უნდა ავამაღლოთ მათი რიგი კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობის განმტკიცებისათვის ბრძოლაში.

კოლმეურნეობათა განმტკიცების ინტერესები მოითხოვს პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციების ბეჯითი, ყოველდღიური მუშაობას და წარმოების საზოგადოებრივ საშუალებათა — მაშა და პროდუქტიული პირუტყვის, სათესლე, საფურაგე და საგაზაფხულო ფონდების, სასოფლო-სამეურნეო ინვენტარის დაცვისა და გადიდებისათვის პასუხისმგებლობის გაძლიერებას, სასოფლო-სამეურნეო წარმოების დაჩქარე დარგების განვითარებას, სამეურნეო ნაგებობათა შენებას და კოლმეურნეობის განეყოფელი ფონდების გადიდებას.

კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი მეურნეობის ყოველმხრივ განმტკიცება, საკოლმეურნეო საკუთრების გაძლიერება და დაცვა სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების სიუხვის მიღწევის, სოფლის მეურნეობის ახალი მძლავრი აღმავლობის, კოლმეურნე გლეხობის მატერიალური და კულტურული კეთილდღეობის ამაღლების ერთადერთი გზაა.

უხვი მოსავლის მოყვანის გადამწყვეტი მოშენები დადგა. მალე ფარდოდ გაჩაღდება თავთავიანი მარცვლეული კულტურების აღება. სოფლად ახლა არ არსებობს იმაზე უფრო მნიშვნელოვანი ამოცანა, ვიდრე მოსავლის მოკლე ვადებში, უდანაკარგოდ აღება და პურის დამზადების გეგმის ვადამდე შესრულება.

ფარდოდ გავაჩაღოთ სოციალისტური შეჯიბრება მოსავლის უდანაკარგოდ აღებისათვის, პარნასთან შეუპარელთან დიდი სტალინისათვის გაგზავნილი წერილით ნაკასი ვალდებულებანი, გავადიდოთ სოფლად შრომის ნაყოფიერება და განეზრდოდეს დაგიცალთ სასოფლო-სამეურნეო არტელის სტალინური წესდება, გავეფრთხილოდეთ საკოლმეურნეო საკუთრებას!

საკავშირო აღკკ ცენტრალურ კომიტეტში

გავაძლიერეთ ახალგაზრდობის ბრძოლა წარმოებაში მომჭირნეობისა და ყაირათიანობისათვის

წაკავშირო აღკკ ცენტრალურმა კომიტეტმა მიიღო დადგენილება წარმოებაში მომჭირნეობის რეკიმში კომკავშირული ორგანიზაციების მუშაობის შესახებ.

კომკავშირი, რომელიც აქტიურად მონაწილეობს ხუთწლედის ოთხ წელიწადში შესრულებისათვის ბრძოლაში, მასალის, სათბობის, ელექტროენერგიის მომჭირნეობისათვის ახალგაზრდობის მოძრაობის ინიციატორი გახდა.

მომჭირნეობის რეკიმში კომკავშირული ორგანიზაციების მიერ გაწეული მუშაობის შედეგად მრეწველობისა და ტრანსპორტის ბევრ საწარმოში დაზოგილია ათობით მილიონი მანეთი სახელმწიფოს სახსრები, შემცირებულია ელექტროენერგიის, სათბობის, ლითონისა და სხვა ძირითადი და დამხმარე მასალის ხარჯვის ნორმები გამოსაშვები პროდუქციის ერთეულზე.

საკავშირო აღკკ ცენტრალური კომიტეტი აღნიშნავს დაწუდებული საქმის უდიდეს პოლიტიკურ და ეკონომიურ მნიშვნელობას და მიიჩნია, რომ კომკავშირულმა ორგანიზაციებმა უფრო ფართოდ უნდა გააჩაღონ ბრძოლა წარმოებაში მომჭირნეობისა და ყაირათიანობისათვის და ამ ბრძოლაში ჩაბმან ეროვნულ-ეკონომიკურ და ახალგაზრდობის, ინჟინრებისა და ტექნიკოსების ფართო მასები.

მრეწველობისა და ტრანსპორტის საწარმოთა კომკავშირულმა კომიტეტებმა, კომკავშირის რაიკომებმა, საქალაქო კომიტეტებმა, სოფლის კომიტეტებმა, საშხარეო კომიტეტებმა, მოკავშირე რესპუბლიკათა აღკკ ცენტრალურმა კომიტეტებმა ყველა საწარმოში უნდა უზრუნველყონ შინაგანი რესურსების გამოვლენებისა და გამოყენების, მომჭირნეობის ზუსტი რეკიმის დაცვისათვის მუშაობაში ახალგაზრდობის აქტიური მონაწილეობა.

მომჭირნეობისა და ყაირათიანობისათვის მუშაობა,—ნათქვამია დადგენილებაში,—გაწეული უნდა იქნას წარმოების ბადაშეყვეტ, მნიშვნელოვან უბნებზე. მრეწველობის ისეთ დარგებში, როგორიცაა შავი და ფერადი მეტალურგია, ავტომობილი, ხელმძღვანელები, აპარატი და აფხაზეთის ასს რესპუბლიკების რაიონულ სასოფლო-სამეურნეო განყოფილებათა გამგეები.

თათბირი გახსნა სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობის მინისტრის მოადგილემ ამხ. ს. ზარანიამ. მოხსენება გააკეთა საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის სახალხოსტრის ცენტრსოფთა საბჭოთა საქართველოს უფროსმა ა. თოფურიამ.

თათბირმა შეიმუშავა ცენტრსოფთა მეურნეობის შემდგომი განვითარებისაკენ მიმართული პრაქტიკული ღონისძიებანი.

თათბირი დაავადებათა და სასოფლო-სამეურნეო მავნებელთაგან ციბრუსოვანთა დაცვის საკითხებზე

ბათუმი, 21 ივნისი. (საკრესი). აქ შესდგა სრულიად საკავშირო თათბირი სასოფლო-სამეურნეო მავნებელთა და დაავადებათაგან ცენტრსოფანი ნარგავების დაცვის საკითხებზე. თათბირში მონაწილეობდნენ საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის სახალხოსტრის მოშაკები, მეცნიერთა დაცვის სამეცნიერო-საკვლევ დაწესებულებათა წარმომადგენლები მოსკოვიდან, ლენინგრადიდან, ოდესიდან, ხოვიდან, სუბტროპიკულ მეურნეობის მეცნიერი მუშაკები, თითო რიგი ცენტრსოფათა საბჭოთა მეურნეობებისა და კოლმეურნეობების აგრონომები, ხელმძღვანელები, აპარატი და აფხაზეთის ასს რესპუბლიკების რაიონულ სასოფლო-სამეურნეო განყოფილებათა გამგეები.

საქართველოს კ. პ. (ბ) აჭარის საოლქო კომიტეტის პლენუმი

შესდგა საქართველოს კ. პ. (ბ) აჭარის საოლქო კომიტეტის პლენუმი. პლენუმმა მოისმინა აჭარის ასსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ამხ. მ. გოგოლიშვილის მოხსენება სასოფლო-სამეურნეო კულტურათა დამუშავების მდგომარეობის შესახებ.

— საგაზაფხულო სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოები, — სთქვა მომხსენებელმა, — ჩატარდა მოკლე ვადებში და უფრო გულდასმით, ვიდრე შარშან. მაგრამ პლანტაციებისა და ნათესების მოვლაში არსებითი ნაკლოვანებებია: ნელი ტემპით სწარმოებს ციტრუსებისა და ჩაის პლანტაციების გათხნა, ჩაის პლანტაციების მეორედ გათხნის გეგმა ახლოლდ 43 პროცენტით არის შესრულებული. განსაკუთრებით ჩამორჩნენ ქობულეთის რაიონის კოლმეურნეობანი „წითელი არმია“, „კომუნისტი“, „კომკავშირის ხმა“, ბათუმის რაიონის ყდანოვის სახელობის და ტელმანის სახელობის კოლმეურნეობანი, თხლეწარისა და ცაცხვარის ჩაის საბჭოთა მეურნეობანი. ზოგიერთმა კოლმეურნეობამ დროზე არ შეიტანა მინერალური სასუქი ციტრუსებისა და ჩაის პლანტაციებში. მეთაშმაპოეთა ბევრ ბრიგადას ჯერ არ დაუთავებია თამბაქოს პლანტაციების პირველი თოხნა.

მოხსენების შემდეგ დაიწყო გაცხოველებული კამათი. პარტიის კობულეთის რაიკომის მდივანმა ამხ. ე. ტაკიძემ აღნიშნა, რომ კოლმეურნეები ახალი შრომითი საგმირო საქმეებისათვის აღაფრთოვანა სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებამ სასოფლო-სამეურნეო კულტურების უხვი მოსავლის მიღებისათვის კოლმეურნეთა და საბჭოთა მეურნეობის მუშაკთათვის სოციალისტური შრომის გმირის წოდების მინიჭებისა და ორდენებითა და მედლებით დაჯილდოების შესახებ. რაიონში ახალი ძალით ჩაღდება სოციალისტური შეჯიბრება. კოლმეურნეები ძალებს არ იშურებენ, რომ ჩაისა და ციტრუსების უხვი მოსავალი მოიყვანონ და ღირსეულად შეასრულონ ამხანაგ სტალინისათვის მიცემული პირობა.

პარტიის საოლქო კომიტეტის სასოფლო-სამეურნეო განყოფილების გამგემ ამხ. გ. პეშკოვმა ილანარაყა იმაზე, რომ საჭიროა ყოველმხრივ გაუჯდომებულის პლანტაციებისა და ნათესების მოვლა, ზუსტად იქნას დაცული აგროტექნიკური წესები, ველდასმით მომზადდეს ციტრუსების მომავალი მყნობა და სხვ.

კამათში აგრეთვე გამოვიდნენ პარტიის ბათუმის რაიკომის მდივანი ამხ. ფ. ხელაძე, ხელოს რაიკომის მდივანი ამხ. ვ. ტრაპაიძე, ბათუმის რაიონის კიროვის სახელობის კოლმეურნეობის სტახანოველი ამხ. ო. ბერიაე, კომკავშირის აჭარის საოლქო კომიტეტის მდივანი ამხ. კ. დოლიძე, აჭარის ასსრ სოფლის მეურნეობის მინისტრი ამხ. ფ. მამელაძე.

განხილულ საკითხზე პლენუმმა მიიღო გადაწყვეტილება.

სოციალისტური შეჯიბრება პროფესიების მიხედვით

ივნისის მეორე დეკადის მუშაობის შედეგები

26 კომბინატის სახელოვნები ქარხანა

ივნისის მეორე დეკადაში ლითონმსხმელებს შორის პირველობა მოიპოვა ი. ხახუტაშვილმა, რომელმაც დეკადის დავალება 180 პროცენტით განაღდა. ლითონმსხმელებმა ტ. ვაშჩენკომ, ა. გრიგორიანმა და ბ. ზარანიანმა დეკადური ნორმები 175 პროცენტით შეასრულეს, ხოლო ი. ბურდულმა, ო. ზარანიანმა, ი. მერკულოვმა, ს. მაისურაძემ, დ. ჩიტაშვილმა, ხ. გეორქოვმა და ს. მინასიანმა ნორმას 50 პროცენტით გადააჭარბეს.

მბეგდელს შორის კვლავ პირველ ადგილზეა წარჩინებული სტახანოველი ვ. ყორაძე, რომელმაც დავალება 258 პროცენტით განაღდა. მეორე ადგილზეა ი. სპიკინი—გეგმა შეასრულა 252 პროცენტით, მესამეზე ა. არეშვი — 148 პროცენტით.

ზენელეგის შორის მეორე დეკადაში პირველობა მოიპოვა ი. ისაევმა, რომელმაც გეგმა 285 პროცენტით შეასრულა. ს. ვოიტოვმა გეგმა შეასრულა 270 პროცენტით, მ. მაისურაძემ—235 პროცენტით.

მრანდეგ ს. ღუკეტსის საწარმოო მაჩვენებელია 230 პროცენტი, მღარავ ა. ელელანგოვისა 270 პროცენტი. ხარატმა ვ. ნარსიამ ათდღიური დავალება 170 პროცენტით შეასრულა, ვ. სივიაკემ—120 პროცენტით.

ოკრეზონიკიძის სახელობის ქარხანა

ივნისის მეორე დეკადაში ლითონმსხმელებმა ს. ესკინმა და პ. კაშლევმა გეგმები 350 პროცენტით განაღდეს. პ. მირონიშინის საწარმოო მაჩვენებელია 284 პროცენტი, ხ. ხუხოვისა—221 პროცენტი.

მბეგდელს შორის პირველ ადგილზეა ნ. ბორზუჩენკო, რომელმაც გეგმა 323 პროცენტით შეასრულა, მეორეზე ზ. ზამალოშვილი — 250 პროცენტით, პ. რომელაშვილმა, ა. ლარიბაშვილმა და გ. აივაზოვმა ორ-ორ ნორმაზე მეტი შეასრულეს.

ზენელეგმა ა. ავეტისოვმა და ს. კარაკოზოვმა ივნისის მეორე დეკადაში ოთხნახევარი ნორმა გამოიმუშავეს, ხოლო ა. ალიბაქეტოვმა და შ. ომანიძემ — სამნახევარი ნორმა.

ხარატებს შორის პირველ ადგილზეა ბ. ეფიმოვი, რომლის საწარმოო მაჩვენებელია 355 პროცენტი, მეორე ადგილ ინარჩენებს ბ. ბასილაშვილი —გეგმა შეასრულა 283 პროცენტით, ვ. ამირგულოვმა და ბ. გორამ თვითეულმა ორნახევარი ნორმა გამოიმუშავეს.

მაუდ-კამგზოლის ფაბრიკა

ივნისის მეორე დეკადაში მქსოველებს შორის ყველაზე მაღალი საწარმოო მაჩვენებელი მოიპოვა მრავალდაზგიანმა მქსოველმა ვ. სარმასოვამ, რომელმაც დეკადის დავალება 125,9 პროცენტით შეასრულა. მეორე ადგილზე გამოვიდა ა. ეფდოკიმოვა—მისი საწარმოო მაჩვენებელია 117,1 პროცენტი. რ. იაკიმოვიჩმა დავალება 110 პროცენტით შეასრულა. მ. ბარათაშვილმა და ო. ბინდარეგმა გეგმები 108 პროცენტით შეასრულეს.

მეფოთლე ო. ზასაევმა დავალება შეასრულა 129,6 პროცენტით და პირველ ადგილზე გამოვიდა. მეორე ადგილზეა ვ. გიგოლაშვილი—გეგმა შეასრულა 123,1 პროცენტით, მესამეზე ო. ნაგორნაია — 122,5 პროცენტით.

მრთველებს შორის პირველ ადგილზეა ვ. თავშავაძე, რომლის საწარმოო მაჩვენებელია 125,7 პროცენტი. მეორე ადგილზეა კ. ტახნიდი — გეგმა შეასრულა 124,1 პროცენტით, მესამეზე ლ. ფედოროვა—121,3 პროცენტი.

მგრეხავებს შორის ივნისის მეორე დეკადაში ყველას გაუსწრო მ. მორტაკოვამ, რომელმაც დავალება 125,1 პროცენტით შეასრულა. მეორე ადგილზეა მ. ბერეზნოვა—123, მესამეზე მ. კრაინიკი—121,5 პროცენტი.

აბრეშუმსაბანის ფაბრიკა

მქსოველებს შორის ივნისის მეორე დეკადაში პირველობა მოიპოვა ოთხდაზგოსანმა სტახანოველმა ე. ნიკულინამ, რომელმაც დავალება 165,5 პროცენტით შეასრულა. მეორე ადგილზე გამოვიდა ოთხდაზგოსანი ე. ურთაშვილი, რომლის საწარმოო მაჩვენებელია 159,4 პროცენტი. მესამეზე ნ. გოგოლაშვილი — 153,6 პროცენტი. თ. კოპალეიშვილმა გეგმა შეასრულა 143,3 პროცენტით, ნ. მეტრეველმა—136,1, ე. მეხრაძემ და მ. სალელიევმა — 131 პროცენტით თვითეულმა.

მქსოველებს შორის ყველას გაუსწორა ლ. სურგულაძემ, რომელმაც დავალება 183,1 პროცენტით შეასრულა. მეორე ადგილზეა ვ. გოგსაძე — 179,2 პროცენტით, მესამეზე მ. მირონენკო—174,3 პროცენტით. ნ. ერმაკის საწარმოო მაჩვენებელია 158 პროცენტი.

ამომზეგავნა ა. მამედოვამ დეკადურ დავალებას 38,3 პროცენტით გადააჭარბა და პირველობა მოიპოვა. მეორე ადგილზეა თ. ძახბარაძე—გეგმა შეასრულა 137,7 პროცენტით, მესამეზე ნ. ბეთალეი—122,4 პროცენტით.

მემასრე ა. გოგოშვილმა გეგმა 167,8 პროცენტი შეასრულა, ა. ორილოტკინამ—162,2 პროცენტით, მ. ნაკაიძემ—136,4 პროცენტით.

საკოლმეურნეო მინდვრებსა და კალნებზეციებში

აღებულია 4.814 ჰექტარი კუკუეული

რესპუბლიკის კოლმეურნეობებში დღითიდღე ფართოვდება თავთავიანი მარცვლეული კულტურების აღების ფრონტი. 20 ივნისისათვის აღებულია 4.814 ჰექტარი პურეული. აქედან ყმბანინებით აღებულია 2.554 ჰექტარი.

სიღნაღის რაიონის კოლმეურნეობებმა აიღეს 1.511 ჰექტარი ჰერეული, ლაგოდეხის — 657, ყვარლის — 722, წითელწყაროს — 151, თეთრი წყაროს — 425, თბილისის — 335, კაჩარეთის — 68, გარდაბნის — 726, მარნეულის—108, ბოლნისის — 59, მცხეთის რაიონის კოლმეურნეობებმა — 13 ჰექტარი.

ქერის აღება დაიწყო

კასპი, (ჩვენი კორესპონდენტისაგან). 21 ივნისს კასპის რაიონში პირველმა დაიწყო ქერის შერჩევითი აღება სოფელ მტკვნის კიროვის სახელობის კოლმეურნეობამ (თავმჯდომარე ს. ზარიფაშვილი). მოსავლის აღებაზე საყოფიერად იმუშავა კომბაინერმა ნ. პატარაკლაშვილმა. მან მოსავლის აღების დაწყებიდან 18 საათის განმავლობაში 10 ჰექტარზე აიღო ქერის მოსავალი.

კოლმეურნეებმა პირველი განალეწა ქერი სპეციმეურნეობის ნაბარეს. 22 ივნისს „ზაგიტზერნოს“ კასპის მიმღებმა პუნქტმა ამ კოლმეურნეობისაგან 1.200 კილოგრამზე მეტი მარცვლეული მიიღო.

თავთავიანი მარცვლეული კულტურების მოსავლის აღება დაიწყო აგრეთვე სოფელ ქვემო ხანდაკის კოლმეურნეობაში „სტალინური გზით“ და გრაკლის მაესტ კორკის სახელობის კოლმეურნეობაში.

ჩაის ფოთლის კრეფა

სეზონის დაწყებიდან 20 ივნისამდე საქართველოს მეჩაიეებმა მოაკრიფეს და სახელმწიფოს ჩააბარეს 12.195,9 ტონა ჩაის მწვანე ფოთოლი, ხოლო ივნისის 19 დღეში მოკრეფილია 7.936,1 ტონა ჩაის ფოთოლი. ივნისის დავალება შესრულებულია 62,2 პროცენტით, ხოლო წლიური გეგმა — 29,6 პროცენტით.

ბათუმის რაიონში ჩაის კრეფის ივნისის გეგმა შესრულებულია 82,7 პროცენტით, ქობულეთის — 80,5, გალის— 50,3, ოჩამჩირის — 49,9, გულრიფშის — 54,8, სოხუმის — 175, გუდაუთის— 35,5, მახარაძის — 76,4, ჩოხატაურის— 73, ლანჩხუთის — 76,3, სამტრედიის— 51,4, წულუკიძის — 26,1, ქუთაისის— 55,9, წყალტუბოს — 38,5, ტყიბულის — 88,8, ცხაკაიას — 48,7, აბაშის — 26,6, გეგეჭკორის — 45,8, ზუგდიდის— 48,9, წალენჯიხის — 54, ჩხოროწყუს— 46,8, ხობის — 46,2, ჩხარის — 100, ხოლო ზესტაფონის რაიონში — 25 პროცენტით. (ქობულეთისა და ჩხოროწყუს რაიონების ცხობები 15 ივნისისაა).

სიმინდნისა და მზესუმზირას თოხნა

რესპუბლიკის კოლმეურნეობებმა პირველად გათოხნეს 167.770 ჰექტარამდე სიმინდი ანუ გეგმის 56,1 პროცენტი, მეორედ გათოხნილია 24.532 ჰექტარი. მზესუმზირას პირველი თოხნის რესპუბლიკური გეგმა შესრულებულია 95,1 პროცენტით, მეორე თოხნისა — 36,2 პროცენტით, გათოხნილია 6.371 ჰექტარი.

ბერანისა და არახისის ახალი ფაბრიკები

საქართველოს კოლმეურნეობებში ბერანი დარგულია 634 ჰექტარი, — გეგმის 79,2 პროცენტი. აფხაზეთის ასს რესპუბლიკის კოლმეურნეობებში ბერანის რგვნის გეგმა შესრულებულია 47 პროცენტით, თელავის რაიონში — 51,5, ყვარლის — 58,9 პროცენტით.

აბაშის, ცხაკაიას, ხუგდიდის, ქუთაისის, წყალტუბოს, სამტრედიის, წულუკიძის და ვანის რაიონებს ივნისის მეოთხე ხუთდღიურში არც ერთი ჰექტარი არახისი არ დაუთესიათ.

მარქსისეული თეორიის დაცვა და განვითარება ვ. ი. ლენინის 1893-1894 წლების ნაშრომებში*

ქართულ ენაზე გამოვიდა ვ. ი. ლენინის თხზულებათა კრებულის მეოთხე გამოცემის პირველი ტომი. ახალი გამოცემის პირველ ტომში შეკრებილია ოთხი ნაშრომები: „ახალი სამეურნეო მოძრაობანი გლეხთა ცხოვრებაში", „ეკონომიკური ბაზრების საკითხის გამო", „რანი არიან „ხალხის მეგობრები" და როგორ ომობენ ისინი სოციალ-დემოკრატების წინააღმდეგ?", „ნაროდნიკობის ეკონომიური შინაარსი და მისი კრიტიკა ბ-ნ სტრუვეს წიგნში".

თხზულებათა პირველ ტომში შეტანილი ნაშრომება ის დროს არის დაწერილი, როდესაც ლენინი დაედგა ბრძოლას ეწევდა რუსეთში მარქსიზმის იდეების მუშათა მოძრაობასთან შეერთებისათვის, რევოლუციური მუშათა პარტიის შექმნისათვის; როდესაც რუსეთში ის-ის იყო იწყებოდა ლენინიზმის იდეოლოგიისა და პოლიტიკის შემუშავება. ამ ნაშრომებებში ლენინი აკეთებს XIX საუკუნის დასასრულის რუსეთის სოციალ-ეკონომიური სინამდვილის ღრმა მარქსისტულ, მატერიალისტურ ანალიზს, — სასტიკად ილაშქრავს ნაროდნიკებისა და „ლეგალური მარქსისტების" რეაქციულ შეხედულებათა წინააღმდეგ, სასავს ახალი ტიპის რევოლუციური პარტიის შექმნის გზებს, პროლეტარიატის რევოლუციური ბრძოლის საპროგრამო ამოცანებს. ამ ნაშრომებში ლენინმა არა მარტო დაიცვა მარქსისტული თეორია რევიზიონიზმისა და ოპორტუნიზმისაგან, არამედ შემდგომ განავითარა მარქსიზმი და გააფართოა იგი მუშათა მოძრაობის ახალი გამოცდილებით.

ლენინის თხზულებათა პირველ ტომში მოთავსებული ნაშრომებები შემოქმედებითი მარქსიზმის კლასიკურ ნიმუშს წარმოადგენენ. ამ ნაშრომებში გარეულია და დასაბუთებულია მარქსიზმის პრინციპული საკითხები, რომლებიც ლენინის შემდგომდროინდელ ნაშრომებში ცხოვრების მიერ დასმული ამოცანების შესაბამისად შემდგომ გაშუქებასა და კონკრეტულ დამუშავებას პოულობენ.

* * *

ვ. ი. ლენინის თხზულებათა პირველი ტომი იხსნება ნაშრომით „ახალი სამეურნეო მოძრაობანი გლეხთა ცხოვრებაში", რომელიც დაწერილია ვ. ვ. პოსტნიკოვის წიგნის —„სამხრეთ რუსეთის გლეხურ მეურნეობას" გამო. ლენინის ეს ნაშრომი ყველაზე ადრინდელია. იგი ლენინმა დასწერა 1893 წელს სამარაში. ამ ნაშრომებში ლენინი იძლევა რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარების დაწერილებით ანალიზს, მოაქვს ფაქტიური მასალები, მრავალი სტატისტიკური ცხრილი, განმარტავს მათ, აკეთებს მტკიცე მნიშვნელოვან თეორიულ და პრაქტიკულ დასკვნებს.

ლენინი მიუთითებს საერობო სტატისტიკის ცალმხრივობაზე, რომელიც გლეხური მეურნეობის ყველა ეხარეს ძალიანობაში არ ასახავს, ტენდენციურად ამეშავებს და არასწორად აჯგუფებს სტატისტიკურ ცნობებს, ცალრეს იქით ვერ ხედავს გლეხობაში მომხდარ კლასობრივ დიფერენციაციას, კაპიტალიზმის განვითარების დამახასიათებელ მოვლენებს სოფლად. ლენინი ყურადღებას მიქცევს გლეხობის ჯგუფებად დაყოფას, იმ გარემოებას, რომ სოფლის მრრომელთა დიდი ნაწილი მოკლებულია საწარმოო საშუალებებს: მიწას, სამეშოო იარაღებს, ხოლო გლეხობის მეორე ნაწილი „უპირატესობის მქონე, მწარეობელია; თავისი ხასიათით, ამ ჯგუფის მეურნეობა კომერციულია და ტეტად მნიშვნელოვნად არის დამყარებული დაქირავებულთა შრომის ექსპლოატაციაზე". [1])

ლენინმა მკაცრად გააკრიტიკა პოსტნიკოვი, რომელიც სინამდვილეს მეტფფიზიკურად უდგებოდა და რუსეთის იმდროინდელი გლეხობის დაჯგუფებებს ერთმანეთისაგან განსხვავებებ კონებრივი მდგომარეობის მიხედვით — მხოლოდ რაოდენობრივად და არა ძირეული თვისობრივი განსხვავების მიხედვით.

თავის ნაშრომებში — „ახალი სამეურნეო მოძრაობანი გლეხთა ცხოვრებაში" ლენინმა გაფანტა მითი გლეხური თემის ხელუხლებლობასა და მთლიანობაზე, როგორადაც იგი 60-70-იან წლებში ითვლებოდა და ფაქტური მასალებით დაამტკიცა, რომ კაპიტალიზმის განვითარება და ამ საფუძველზე გლეხური თემის რღვევა უკვე ფაქტს წარმოადგენდა და არა თეორიული მაჯალების საკითხ. ეს ახლები ლენინმა კიდევ უფრო დეტალურად დაასაბუთა ნაშრომებში, — „ეკონომიკური ბაზრების საკითხის გამო" და „კაპიტალიზმის განვითარება რუსეთში".

ნაროდნიკების ეკონომიურ შეხედულებათა განადგურების საქმეში უდიდესი როლი შეასრულა ლენინის ნაშრომმა „ეკონომიკურ ბაზრების საკითხის გამო". ამ ნაშრომში, რომელიც 1893 წლის შემოდგომაზე დაიწერა, ლენინმა სასტიკად გააკრიტიკა ნაროდნიკების შეხედულებანი რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარების ბიდის შესახებ. ამავე ნაშრომში მოცემულია ჩასახვის პროცესში მყოფი „ლეგალური მარქსიზმის" კრიტიკა.

ნაროდნიკების უსაფუძვლო ირგვლივ ბეს და მეტფიზიკურ მსჯელობას, რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარების შეუძლებლობის შესახებ ლენინმა დაუპირისპირა სინამდვილის ფაქტები და მათი დიალექტიკურ-მატერიალისტური გაგება.

* * *

კაპიტალიზმის განვითარების შეუდგგე რუსეთის მეშთა კლასი გაიზარდა როგორც რიცხვრივად, ისე თვისობრივადაც. რუსეთის პროლეტარიატი იქცა ძლევარ, მოწინავე ძალად, რომელსაც ორგანიზებული რევოლუციური ბრძოლის უნარი შესწევდა. მაგრამ „ნაროდნიკები ხელს უშლიდნენ მუშათა კლასს შეეგნო თავისი ხელმძღვანელი როლი რევოლუციაში და აფერხებდნენ მუშათა კლასის დამოუკიდებელ პარტიის შექმნას". [2]), ნაროდნიკებმა იერიშები მიიტანეს მარქსიზმის წინააღმდეგ. 80-90-იანი წლების ნაროდნიკები (მიხაილოვსკი, კრივენკო, ოუეკეროი და სხვები) გიერთიანდნენ ერონალ „რუსკოე ბოგატსტოს" ირგვლივ და ყოველსარად ცდილობდნენ სასელი გაეტეხთ მარქსიზმისათვის, შეეფერხებინთ მისი გავრცელება.

საჭირო იყო ნაროდნიკულ შეხედულებათა არსის გამოკვლევა და მისი გამანადგურებელი კრიტიკა. მხოლოდ ამ საფუძველზე იყო შესაძლებელი მარქსისტული იდეების გავრცელება, რეგოლუციური პარტიის შექმნა, ხალხთა მასების დარაზმვა ცარიზმის დასამხობად.

პლეხანოვი პირველი გამოვიდა ნაროდნიკების მცდარ შეხედულებათა მარკვეულ კრიტიკით. იგი ბრწყინვალედ იცავდა მარქსისტულ თეორიას, მაგრამ ეს კრიტიკა საკმარისი არ აღმოჩნდა. ნაროდნიკები კვლავ განაგრძობდნენ მარქსიზმის წინააღმდეგ ბრძოლას, მათ მაგვე შეხედულებებს რევოლუციურად განწყობილი ახალგაზრდობის ერთ ნაწილში კვლავ ეგალავნი ჰქონდა.

ნაროდნიკობის საბოლოო განადგურების საქმე თავის განაგრძეს ვ. ი. ლენინმა. ამ ნაშრომებში ლენინი იძლევა რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარების დაწერილებით ანალიზს, მოაქვს ფაქტიური მასალები, მრავალი სტატისტიკური ცხრილი, განმარტავს მათ, აკეთებს მტკიცე მნიშვნელოვან თეორიულ და პრაქტიკულ დასკვნებს.

ლენინი მიუთითებს საერობო სტატისტიკის ცალმხრივობაზე, რომელიც გლეხური მეურნეობის ყველა ეხარეს ძალიანობაში არ ასახავს, ტენდენციურად ამეშავებს და არასწორად აჯგუფებს სტატისტიკურ ცნობებს, ცალრეს იქით ვერ ხედავს გლეხობაში მომხდარ კლასობრივ დიფერენციაციას, კაპიტალიზმის განვითარების დამახასიათებელ მოვლენებს სოფლად. ლენინი ყურადღებას მიქცევს გლეხობის ჯგუფებად დაყოფას, იმ გარემოებას, რომ სოფლის მრრომელთა დიდი ნაწილი მოკლებულია საწარმოო საშუალებებს: მიწას, სამეშოო იარაღებს, ხოლო გლეხობის მეორე ნაწილი „უპირატესობის მქონე, მწარეობელია; თავისი ხასიათით, ამ ჯგუფის მეურნეობა კომერციულია და ტეტად მნიშვნელოვნად არის დამყარებული დაქირავებულთა შრომის ექსპლოატაციაზე". [3])

ლენინმა მკაცრად გააკრიტიკა პოსტნიკოვი, რომელიც სინამდვილეს მეტფფიზიკურად უდგებოდა და რუსეთის იმდროინდელი გლეხობის დაჯგუფებებს ერთმანეთისაგან განსხვავებებ კონებრივი მდგომარეობის მიხედვით — მხოლოდ რაოდენობრივად და არა ძირეული თვისობრივი განსხვავების მიხედვით.

თავის ნაშრომებში — „ახალი სამეურნეო მოძრაობანი გლეხთა ცხოვრებაში" ლენინმა გაფანტა მითი გლეხური თემის ხელუხლებლობასა და მთლიანობაზე, როგორადაც იგი 60-70-იან წლებში ითვლებოდა და ფაქტური მასალებით დაამტკიცა, რომ კაპიტალიზმის განვითარება და ამ საფუძველზე გლეხური თემის რღვევა უკვე ფაქტს წარმოადგენდა და არა თეორიული მაჯალების საკითხ. ეს ახლები ლენინმა კიდევ უფრო დეტალურად დაასაბუთა ნაშრომებში, — „ეკონომიკურ ბაზრების საკითხის გამო" და „კაპიტალიზმის განვითარება რუსეთში".

ნაროდნიკების ეკონომიურ შეხედულებათა განადგურების საქმეში ლენინის ნაშრომები „ეკონომიკური ბაზრების საკითხის გამო". ამ ნაშრომში, რომელიც 1893 წლის შემოდგომაზე დაიწერა, ლენინმა სასტიკად გააკრიტიკა ნაროდნიკების შეხედულებანი რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარების ბიდის შესახებ. ამავე ნაშრომში მოცემულია ჩასახვის პროცესში მყოფი „ლეგალური მარქსიზმის" კრიტიკა.

ნაროდნიკების უსაფუძვლო ირგვლივ ბეს და მეტფიზიკურ მსჯელობას, რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარების შეუძლებლობის შესახებ ლენინმა დაუპირისპირა სინამდვილის ფაქტები და მათი დიალექტიკურ-მატერიალისტური გაგება.

* * *

კაპიტალიზმის განვითარების შეუდგგე რუსეთის მეშთა კლასი გაიზარდა როგორც რიცხვრივად, ისე თვისობრივადაც. რუსეთის პროლეტარიატი იქცა ძლევარ, მოწინავე ძალად, რომელსაც ორგანიზებული რევოლუციური ბრძოლის უნარი შესწევდა. მაგრამ „ნაროდნიკები ხელს უშლიდნენ მუშათა კლასს შეეგნო თავისი ხელმძღვანელი როლი რევოლუციაში და აფერხებდნენ მუშათა კლასის დამოუკიდებელ პარტიის შექმნას". [4]), ნაროდნიკებმა იერიშები მიიტანეს მარქსიზმის წინააღმდეგ. 80-90-იანი წლების ნაროდნიკები (მიხაილოვსკი, კრივენკო, ოუეკეროი და სხვები) გიერთიანდნენ ერონალ „რუსკოე ბოგატსტოს" ირგვლივ და ყოველსარად ცდილობდნენ სასელი გაეტეხთ მარქსიზმისათვის, შეეფერხებინთ მისი გავრცელება.

საჭირო იყო ნაროდნიკულ შეხედულებათა არსის გამოკვლევა და მისი გამანადგურებელი კრიტიკა. მხოლოდ ამ საფუძველზე იყო შესაძლებელი მარქსისტული იდეების გავრცელება, რეგოლუციური პარტიის შექმნა, ხალხთა მასების დარაზმვა ცარიზმის დასამხობად.

პლეხანოვი პირველი გამოვიდა ნაროდნიკების მცდარ შეხედულებათა მარკვეულ კრიტიკით. იგი ბრწყინვალედ იცავდა მარქსისტულ თეორიას, მაგრამ ეს კრიტიკა საკმარისი არ აღმოჩნდა. ნაროდნიკები კვლავ განაგრძობდნენ მარქსიზმის წინააღმდეგ ბრძოლას, მათ მაგვე შეხედულებებს რევოლუციურად განწყობილი ახალგაზრდობის ერთ ნაწილში კვლავ ეგალავნი ჰქონდა.

ნაროდნიკობის საბოლოო განადგურების საქმე თავის განაგრძეს ვ. ი. ლენინმა. ამ ნაშრომებში ლენინი იძლევა რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარების დაწერილებით ანალიზს, მოაქვს ფაქტიური მასალები, მრავალი სტატისტიკური ცხრილი, განმარტავს მათ, აკეთებს მტკიცე მნიშვნელოვან თეორიულ და პრაქტიკულ დასკვნებს.

ლენინი მიუთითებს საერობო სტატისტიკის ცალმხრივობაზე, რომელიც გლეხური მეურნეობის ყველა ეხარეს ძალიანობაში არ ასახავს, ტენდენციურად ამეშავებს და არასწორად აჯგუფებს სტატისტიკურ ცნობებს, ცალრეს იქით ვერ ხედავს გლეხობაში მომხდარ კლასობრივ დიფერენციაციას, კაპიტალიზმის განვითარების დამახასიათებელ მოვლენებს სოფლად. ლენინი ყურადღებას მიქცევს გლეხობის ჯგუფებად დაყოფას, იმ გარემოებას, რომ სოფლის მრრომელთა დიდი ნაწილი მოკლებულია საწარმოო საშუალებებს: მიწას, სამეშოო იარაღებს, ხოლო გლეხობის მეორე ნაწილი „უპირატესობის მქონე, მწარეობელია; თავისი ხასიათით, ამ ჯგუფის მეურნეობა კომერციულია და ტეტად მნიშვნელოვნად არის დამყარებული დაქირავებულთა შრომის ექსპლოატაციაზე". [5])

ლენინმა მკაცრად გააკრიტიკა პოსტნიკოვი, რომელიც სინამდვილეს მეტფფიზიკურად უდგებოდა და რუსეთის იმდროინდელი გლეხობის დაჯგუფებებს ერთმანეთისაგან განსხვავებებ კონებრივი მდგომარეობის მიხედვით — მხოლოდ რაოდენობრივად და არა ძირეული თვისობრივი განსხვავების მიხედვით.

თავის ნაშრომებში — „ახალი სამეურნეო მოძრაობანი გლეხთა ცხოვრებაში" ლენინმა გაფანტა მითი გლეხური თემის ხელუხლებლობასა და მთლიანობაზე, როგორადაც იგი 60-70-იან წლებში ითვლებოდა და ფაქტური მასალებით დაამტკიცა, რომ კაპიტალიზმის განვითარება და ამ საფუძველზე გლეხური თემის რღვევა უკვე ფაქტს წარმოადგენდა და არა თეორიული მაჯალების საკითხ. ეს ახლები ლენინმა კიდევ უფრო დეტალურად დაასაბუთა ნაშრომებში, — „ეკონომიკურ ბაზრების საკითხის გამო" და „კაპიტალიზმის განვითარება რუსეთში".

ნაროდნიკების ეკონომიურ შეხედულებათა განადგურების საქმეში ლენინის ნაშრომებ „ეკონომიკური ბაზრების საკითხის გამო". ამ ნაშრომში, რომელიც 1893 წლის შემოდგომაზე დაიწერა, ლენინმა სასტიკად გააკრიტიკა ნაროდნიკების შეხედულებანი რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარების ბიდის შესახებ. ამავე ნაშრომში მოცემულია ჩასახვის პროცესში მყოფი „ლეგალური მარქსიზმის" კრიტიკა.

ნაროდნიკების უსაფუძვლო ირგვლივ ბეს და მეტფიზიკურ მსჯელობას, რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარების შეუძლებლობის შესახებ ლენინმა დაუპირისპირა სინამდვილის ფაქტები და მათი დიალექტიკურ-მატერიალისტური გაგება.

ლენინმა მკაცრად გააკრიტიკა ნაროდნიკების თეორიული, ფილოსოფიური შეხედულებები, სასტიკად გალაშქარა 90-იანი წლების ნაროდნიკთა ლიდერის — მიხაილოვსკის წინააღმდეგ, რომელსაც მარქსის რევოლუციური მეთოდი, ერთადერთი მეცნიერული მეთოდი — ისტორიის ახსნისა, აბსტრაქტულ, შინელ სქემებამდე — ჰეგელის ტრიადებამდე დაპყავდა, რომელიც მარქსის მეთოდს აიგივებდა ჰეგელის მეთოდთან, მარქსის დიალექტიკურ მეთოდს რეალურ შინაარსს აცლიდა. მარქსის არასოდეს აზრადაც არ მოსულია რაიმე „დიალექციებისა" ჰეგელის ტრიადებით, რომ მარქსი მხოლოდ სწავლობდა და იკვლევდა ნამდვილ პროცესს, რომ იგი თეორიის ერთადერთ კრიტერიუმად სინამდვილეთან მის სისწორეს სცნობდა".[6])

ლენინი ნაზღასმით მიუთითებს მარქსისა და ჰეგელის დიალექტიკას შორის არსებულ თვისობრივ განსხვავებასა და წინააღმდეგობაზე, აგრეთვე დიალექტიკის მატფფიზიკასთან დაპირისპირებასა და წინააღმდეგობაზე. ამასთან ერთად ლენინი უყურადღებას ამახვილებს იმაზე, რომ დიალექტიკა სოციალოგიურ სინამდვილესაც მოიცავს. ლენინი სწერს: „მარქსი და ენგელსი დიალექტიკურ მეთოდს—წინააღმდეგ მეტფფიზიკურისა—სხვას არას უწოდებნენ, თუ არ მეცნიერულ მეთოდს სოციოლოგიაში; ეს მეთოდი იმაში მდგომარეობს, რომ საზოგადოება განხილება როგორც ცოცხალი, მუდმივ განვითარებაში მყოფი ორგანიზმი..., რომლის შესანარჩუნად აუცილებელია იმ წარმოებით ურთიერთობათა ობიექტური ანალიზი, რომელნიც მოცემულ საზოგადოებრივ ფორმაციას ჰქმნიან, აუცილებელია მისი არსებობისა და განვითარების კანონების გამოკვლევა".[7])

სუბიექტური სოციოლოგიას — მიხაილოვსკის უცნაურ კითხვას, თუ „რომელ თხზულებაში გადმოსცა მარქსმა თავისი მატერიალისტური გაგება ისტორიისა", ლენინმა გამანადგურებელი დაცინვით უპასუხა, რომ მარქსის გენიალური ნაშრომი—„კაპიტალი" არის მატერიალისტური მეთოდით შესრულებული მეცნიერული ანალიზის ნიმუში ისეთი უზარელესი საზოგადოებრივი ფორმაციისა, როგორიცაა კაპიტალიზმი.

ლენინი, დაწერილებით გადმოსცემს ერა ისტორიის მატერიალისტური გაგების ძირითად დებულებებს, მიუთითებს ამ მხრივ მარქსენგელსის მიერ უდიდეს რევოლუციურ გადატრიალებაზე ისტორებაში, მატერიალისტური იდეების სოციოლოგიაში გადატანის უდიდეს მნიშვნელობაზე.

ნაშრომში „რანი არიან „ხალხის მეგობრები" და როგორ ომობენ ისინი სოციალ-დემოკრატების წინააღმდეგ?" ლენინმა ზემოქმედებითად განავითარა მარქსისტული მოძღვრება. ღრმად აიოვანა რა მარქსიზმის კრიტიკული და რევოლუციური მეთოდი — მატერიალისტური დიალექტიკა, მოგვაკა ამ მეთოდის გამოყენებისა და გაღრმავების ბრწყინვალე ნიმუშები. სინამდვილის ღრმა შესწავლის საფუძველზე განავითარა მარქსისტული მატერიალისტური თეორია.

ლენინის აღნიშნული ნაშრომი სამ ნაკვეთად გამოქვეყნდა. იგი არალეგალურ პირობებში იბეჭდებოდა ჰექტოგრაფზე. ჩვენამდე მხოლოდ პირველმა და მესამე ნაკვეთმა მოაღწია. პირველ ნაკვეთში მოცემულია ნაროდნიკების თეორიული დებულებათა გარჩევა, რადგან, როგორც ლენინი აღნიშნავდა, ნაროდნიკების კრიტიკის დროს „აუცილებელი იყო, რათა პირველ შეთხზეულში ნათლად წარმოგვედგინა შინაარსი მათი მოსაზრებებისა მატერიალიზმის და საზოგადოდ მარქსიზმის წინააღმდეგ", მეორე ნაკვეთში ლენინმა გააკრიტიკა ნაროდნიკების „პოლიტიკურ-ეკონომიური თეორიები", ხოლო მესამე ნაკვეთში ლენინი იხილავს „ხალხის მეგობრების" „ტაქტიკას, მათს პრაქტიკულ წინადადებებს, მათს პოლიტიკურ პროგრამას".[8])

ლენინმა, როგორც შემოქმედებითმა მარქსისტმა ნაროდნიკულ შეხედულებათა კრიტიკა დაამყარა არა მხოლოდ მარქსიზმის პრინციპულ დებულებათა დაპირისპირებუნ ნაროდნიკების შემცდარი აზრებისადმი, არამედ სინამდვილის ფაქტიური მასალების შესწავლაზე. ამაშია ლენინის გენიალობა, მის მიერ მარქსიზმის შემოქმედებითი გაგება. „მატერიალისტური მეთოდისაგან გადადგეკვა ინქვიზოდა,—სწერდა ლენინი, — თუ არ რომ „ხალხის მეგობრების" შეხედულებათა კრიტიკის დროს დაეკვალყოფილებულიყავი მათი იდეების დაპირისპირებით მარქსისტული იდეებისადმი. საჭიროა კიდევ „ნაროდნიკული" იდეების ახსნა, მათი **მატერიალისტური** საფუძვლის გამოაშკარავება ჩვენს თანამედროვეს საზოგადოებრივ-ეკონომიურ ურთიერთობათა".[9])

ლენინმა მკაცრად გააკრიტიკა ნაროდნიკების თეორიული, ფილოსოფიური შეხედულებები, სასტიკად გალაშქარა 90-იანი წლების ნაროდნიკთა ლიდერის — მიხაილოვსკის წინააღმდეგ, რომელსაც მარქსის რევოლუციური მეთოდი, ერთადერთი მეცნიერული მეთოდი — ისტორიის ახსნისა, აბსტრაქტულ, შინელ სქემებამდე — ჰეგელის ტრიადებამდე დაპყავდა, რომელიც მარქსის მეთოდს აიგივებდა ჰეგელის მეთოდთან, მარქსის დიალექტიკურ მეთოდს რეალურ შინაარსს აცლიდა. მარქსმა ამავანი ეკონომიზაციის წინააღმდეგ ლენინმა ცხადყო, რომ „მარქსს არასოდეს აზრადაც არ მოსულია რაიმე „დიალექციებისა" ჰეგელის ტრიადებით, რომ მარქსი მხოლოდ სწავლობდა და იკვლევდა ნამდვილ პროცესს, რომ იგი თეორიის ერთადერთ კრიტერიუმად სინამდვილეთან მის სისწორეს სცნობდა".[10])

ლენინი ნაზღასმით მიუთითებს მარქსისა და ჰეგელის დიალექტიკას შორის არსებულ თვისობრივ განსხვავებასა და წინააღმდეგობაზე, აგრეთვე დიალექტიკის მეტფფიზიკასთან დაპირისპირებასა და წინააღმდეგობაზე. ამასთან ერთად ლენინი უყურადღებას ამახვილებს იმაზე, რომ დიალექტიკა სოციოლოგიურ სინამდვილესაც მოიცავს. ლენინი სწერს: „მარქსი და ენგელსი დიალექტიკურ მეთოდს—წინააღმდეგ მეტფფიზიკურისა—სხვას არას უწოდებნენ, თუ არ მეცნიერულ მეთოდს სოციოლოგიაში; ეს მეთოდი იმაში მდგომარეობს, რომ საზოგადოება განხილება როგორც ცოცხალი, მუდმივ განვითარებაში მყოფი ორგანიზმი..., რომლის შესანარჩუნად აუცილებელია იმ წარმოებით ურთიერთობათა ობიექტური ანალიზი, რომელნიც მოცემულ საზოგადოებრივ ფორმაციას ჰქმნიან, აუცილებელია მისი არსებობისა და განვითარების კანონების გამოკვლევა".[11])

სუბიექტური სოციოლოგიას — მიხაილოვსკის უცნაურ კითხვას, თუ „რომელ თხზულებაში გადმოსცა მარქსმა თავისი მატერიალისტური გაგება ისტორიისა", ლენინმა გამანადგურებელი დაცინვით უპასუხა, რომ მარქსის გენიალური ნაშრომი—„კაპიტალი" არის მატერიალისტური მეთოდით შესრულებული მეცნიერული ანალიზის ნიმუში ისეთი უზარელესი საზოგადოებრივი ფორმაციისა, როგორიცაა კაპიტალიზმი.

ლენინი, დაწერილებით გადმოსცემს ერა ისტორიის მატერიალისტური გაგების ძირითად დებულებებს, მიუთითებს ამ მხრივ მარქსენგელსის მიერ უდიდეს რევოლუციურ გადატრიალებაზე ისტორებაში, მატერიალისტური იდეების სოციოლოგიაში გადატანის უდიდეს მნიშვნელობაზე.

ნაშრომში „რანი არიან „ხალხის მეგობრები" და როგორ ომობენ ისინი სოციალ-დემოკრატების წინააღმდეგ?" ლენინმა გამოაშკარავა მიხაილოვსკის სუბიექტურ-სოციოლოგიურ შეხედულებათა სიყალბე და დაასაბუთა, რომ საზოგადოება განხილულ უსდა იქნას, როგორც კანონზომიერი განვითარების პროცესი. ლენინი უამრავ ფაქტიურ მასალაზე დაყრდნობით ასაბუთებს, რომ საზოგადოებრივ-ეკონომიური ფორმაციის განვითარება ხასიათდება როგორც ბუნებრივ-ისტორიული პროცესი, რომ ამ განვითარების პროცესის მსვლელობა წინასწარ კი არ არის განსაზღვრული „ადამიანის ბუნებით", მისი „ნებასურვილებით", არამედ საზოგადოებრივ განვითარების აქვს ობიექტური, ადამიანის ნებისყოფისაგან დამოკიდებული კანონები. ცალკეული ადამიანის ნებისყოფა,—ეკასსეულის ლენინი, — განსაზღვრული ისტორიული აუცილებლობით და მხოლოდ ამ ისტორიული აუცილებლობის მიმართულების სწორად შეცნობა ამაღლებს და ათავისუფლებს ადამიანს საზოგადოებრივი ტირანისაგან. მარადალია, ისტორიული აუცილებლობის იდეა ფარაოფის ზეაპარს ნებისყოფის თავისუფლებაზე, მაგრამ იგი „სრულიადაც არ სპობს არც ადამიანის გონებას, არც სინდისს, არც მისი მოქმედების შეფასებას... ისევე ისტორიული აუცილებლობის იდეაც სრულიადაც არ უარყოფს პიროვნების როლს ისტორიაში: მთელი ისტორია შესდგება სწორედ იმ პიროვნებათა მოქმედებისაგან, რომელნიც უეჭველად მოღაწეენი არიან".[9])

ნაროდნიკების უაზრო მტკიცებას იმის შესახებ, რომ ხალხთა მასა ბრბოა, რომ მხოლოდ გმირები ჰქმნიან ისტორიას, ლენინმა დაუპირდაპირა მარქსისტული დებულება, რომ გმირები, „კრიტიკულად მოაზროვნე პიროვნებ" კი არ ჰქმნიან ისტორიას, არამედ ხალხი ჰქმნის გმირებს, ხალხს მიაყავს წინ ისტორია. პიროვნების როლი, დიდი ადამიანის როლი განსაზღვრულია ხალხის ინტერესებით, საზოგადოებრივი პროგრესის მოძრაობით, „ეს სამეგ მხოლოდ იმაშია, რომ დიდი ადამიანი სხვაზე ადრე შეიცნობს იმას, რაც ისტორიული აუცილებლობიდან განმდინარეობს და გზას უწერენენს მასებს სწორი მოქმედებისაკენ, ამაშია მისი ბენიალება და სიდიადე. მაშასადამე, ისტორიული აუცილებლობის იდეა კი არ გამორიცხავს, არამედ გულისხმობს პიროვნების როლს, მასების პრაქტიკული მოქმედების უდიდეს მნიშვნელობას ისტორიაში.

ლენინმა თავის ნაშრომში „რანი არიან „ხალხის მეგობრები" და როგორ ომობენ ისინი სოციალ-დემოკრატების წინააღმდეგ?" დამაჯერებელი სიცხადით გვიჩვენა, რომ მარქსიზმი ეყრდნობა ისტორიის მატერიალისტურ გაგებას, დიალექტიკურ მეთოდს, რომ მარქსიზმის თეორიულ საფუძველს წარმოადგენს დიალექტიკური და ისტორიული მატერიალიზმი. თავის ნაშრომში ლენინი დაწერილებით განიხილავს ისტორიული მატერიალიზმის ძირითად პრობლემებს, ამასთან ერთად გამანადგურებელ ლანცარს სცემს მარქსიზმის ფილოსოფიის ფალსიფიკატორებს.

„ხალხის მეგობრებსა" მესამე ნაკვეთიდან და აგრეთვე ამ პერიოდის სხვა ნაშრომებიდან აშკარად სჩანს, თუ როგორ და რა საკითხებში ებრძოდა ლენინი ნაროდნიკების ეკონომიურ შეხედულებებს. ნაროდნიკების უსაფუძვლო და უსუსური არგუმენტებს, რომ კაპიტალიზმი რუსეთში შემთხვევითია, ხელოვნურია, რომ რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარებისათვის არ არსებობს რეალური ბაზა, ლენინმა დაუპირისპირა რუსეთის ეკონომიკის შეცნიერული ანალიზი. მან სრული სიცხადით დაამტკიცა „ხალხის მეგობრებსა" ანტიისტორიულობა რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარების ბიდის შესახებ, ფაქტიური მასალებით დაასურათა რუსეთში კაპიტალიზმის განვითარება და მიუთითა ამ პროცესის გარდუვალობაზე.

„ხალხის მეგობრებსა" მესამე ნაკვეთში ლენინი დაწერილებით განიხილავს ლიბერალური ნაროდნიკების პოლიტიკურ-პროგრამულ და ტაქტიკურ შეხედულებებს. ლენინი ჭკვიერად გაანსხვავებდა 80-90-იანი წლების ნაროდნიკებს 60-70-იანი წლების ნაროდნიკებისაგან. 80-90-იან წლებში, როდესაც ძველი გლეხური თემი დაირღვა, ძველმა ნაროდნიკულმა იდეოლოგიამაც განიცადა ცვლილებანი. ამასთან დაკავშირებით ლენინი სწერდა: „სოფელი დიდი ხანია უკვე სრულიად გათითმა. მასთან ერთად გათითმა ძველი ნაროდნიკული სოციალიზმიც, რომელმაც ერთი მხრით, ადგილი დაუთმო მეშურ სოციალიზმს; მეორე მხრით კი—უკვანონ მეშნაერი „რადიკალიზმად გადაგვარდა".[10])

90-იან წლებს ნაროდნიკები ძველი ნაროდნიკების რევოლუციური პროგრამიდან და ტაქტიკიდან აშკარად დაადგენენ ცარიზმთან შემრიგებლობის ტაქტიკას. ეკსპლოატაციებისაგან ჩამოჯგნის ნაცვლად მათს ტაქტიკაში გამოსჭვივოდა ბურჟუაზიულ საზოგადოებასთან ალიანსი და დამეგობრება, ცარიზმთან ალიანსიანი დამოკიდებულება. ლიბერალური ნაროდნიკების პროგრამა მიმართული იყო კაპიტალისტური წყობილების დაცვისა და გამტკიცებისაკენ. ამრიგად ე. წ. „ხალხის მეგობრები" არსებითად კეთილური ოდეოლოგიის გამომხატველებად გამოდიოდნენ, ისინი არ სცნობდნენ მუშათა კლასს, მათ არ ესმოდათ პროლეტარიატის დიდი ისტორიული მისია, მუშათა კლასთან ვლეხობის კავშირის აუცილებლობა, არ ესმოდათ საზოგადოებრივი განვითარების კანონები, ნებისა უკან იხედებოდნენ და არა წინ.

ნაროდნიკების მეშნაერნ, უსუსურ თეორიას ლენინმა შემოქმედებითი მარქსიზმით დაუპირისპირა და ქვაქვაზე არ დასტოცა მათი მცდარი შეხედულებებისაგან. ამასთან ერთად ლენინმა რუსეთის მარქსისტთა წინაშე დააყენა მთელი რიგი პრაქტიკული და თეორიული მნიშვნელობის ამოცანები, მიუთითა მუშათა მასებში მარქსიზმის, მეცნიერული სოციალიზმის იდეების ფართოდ დანერგვის აუცილებლობაზე. ლენინ მტკიცედ მოითხოვდა, რომ მარქსისტებს მთელი თავიანთი ყურადღება მიეპყროთ პროლეტარიატისაკენ, ღრმად გამსჭვალულიყვნენ ამ კლასის ინტერესებთ.

ცარიზმის დამხობისა და პროლეტარიატის დიქტატურის დამყარებისათვის ლენინი აყენებდა საკიბოს დაქსაქსული მარქსისტული წრეებისაგან ერთიანი პროლეტარული პარტიის შექმნის შესახებ.

თავისი შესანიშნავი ნაშრომი „რანი არიან „ხალხის მეგობრები" და როგორ ომობენ ისინი სოციალ-დემოკრატების წინააღმდეგ?" ლენინმა დაამთავრა ეკონომიური წინასწარმეტყველური სიტყვებით: „როდესაც ამ კლასს (ე. ი. პროლეტარიატს, **დ. კ.**) მოწინავე წარმომადგენელნი შეითვისებენ მეცნიერული სოციალიზმის იდეებ, რუსი მუშის ისტორიული როლი იდეას, როდესაც ეს იდეები ფართოდ გავრცელდება და მუშებს შორის შეიქმნებიან მტკიცე ორგანიზაციები, რომლებიც მუშების დღეკვნდელ დაჩაგრულ კეკონომიურ ომს გარდაქმნიან შეგნებულ კლასობრივ ბრძოლად, მაშინ რუსი **მუშა** აღსდგება და სათავეში ჩაუდგება ყველა დემოკრატიულ ელემენტს, დაამხობს აბსოლუტიზმს და წაიყვანს **რუსეთის პროლეტარიატს (ყველა ჩვენ ერთ ერ)** პროლეტარიატთან ერთად **აშკარა პოლიტიკური ბრძოლის პირდაპირი გზით ძლევამოსილი კომუნისტური რევოლუციისაკენ**".[11])

* * *

ლენინის ნაშრომი — „ნაროდნიკობის ეკონომიური შინაარსი და მისი კრიტიკა ბ-ნ სტრუვეს წიგნში" გამოქვეყნდა 1894 წლის დამლევს. როგორც თვით ლენინი გადმოგვეცემს, ამ ნაშრომების დაწერას საფუძვლად დაედო ლენინის მიერ 1894 წლის შემოდგომაზე მარქსისტთა წრეში წაკითხული რეფერატი სათაურით „მარქსიზმის ასახვა ბურჟუაზიულ ლიტერატურაში". ეს რეფერატი, რომელიც შემდეგ ვრცელი ნაშრომების სახით გამოქვეყნდა, მიმართული „ლეგალური მარქსიზმის" პ. სტრუვეს, ბერდიაევის, ბულგაკოვისა და სხვ. წინააღმდეგ.

როგორც ცნობილია, ნაროდნიკებთან ბრძოლის დროს მარქსისტ

პარტიული ცხოვრება

პარტორგანიზაციის უმნიშვნელოვანესი საქმე

ქუთაისის საშახტო მანქანათმშენებელი ქარხნის მშენებლობის პარტიული ორგანიზაციაა ათობით ახალგაზრდა კომუნისტს აერთიანებს.

პარტიის ახალი შევსების პოლიტიკურ განთავსებას განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა. პარტბიურო გულმოდგინედ ზრუნავს მათი თეორიული ცოდნის გაღრმავებისათვის. საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის შემსწავლელ წრეში გაერთიანებული ახალგაზრდა კომუნისტები: ნ. დეისაძე, შ. კიწბურაშვილი, ი. გიორგაძე და ფ. რევიშვილი ბეჯითად სწავლობენ ჩვენი პარტიის გმირულ წარსულს. ეს ხელს უწყობს მათ თანამედროვე მოვლენების ღრმად გაგებაში და ეზრდაება დაკისრებული ამოცანების სწრაფად და მაღალხარისხოვნად შესრულებაში.

პარტორგანიზაციასთან არსებობს ამხანაგ სტალინის ბიოგრაფიის შემსწავლელი წრე, რომელშიც გაერთიანებულ მსმენელთა უმრავლესობა ახალგაზრდა კომუნისტებია. ბერგრა მათგანმა უკვე დაამთავრა ბელადის ბიოგრაფიის შესწავლა. ამხანაგ ფრამა საუბრებს გამოამზადებენ, რომ ერ. ხოჯავას, ნ. ვაშაკიძეს, მ. ჭელიძეს კარგად შეუსწავლიათ ლენინისა და სტალინის მოღვაწეობა, მათი შეუპოვარი ბრძოლები ოპორტუნიზმის წინააღმდეგ, ამხანაგ სტალინის როლი ფიდან ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის მომზადებისა და გატარების საქმეში და სხვა საკითხები. სერიოზული მომზადება გამოამეკავნა პარტიის წევრთა ნის კანდიდატმა ლ. დეალიშვილმა, რომელმაც ღრმად შეისწავლა ამხანაგ სტალინის ბრძოლა რუსეთის პირველი რევოლუციის დროს ქართველ მუშაკებთან, სტალინის მოღვაწეობა ტფილისი, დისციპლინაში პარტიის შენარჩუნებისათვის რეაქციის წლებში. ამხ. ლ. დეალიშვილი ყოველთვის ესწრება მეცადინეობას, სისტემატურად კითხულობს პოლიტიკურ ლიტერატურას და ამტომ მისი პოლიტიკური მომზადების დონე მაღალია.

მომდინარე წლის 16 მარტს პარტბიუროს განიხილა საკითხი პარტიაში ახლად მიღებულებთან მუშაობის შესახებ. ამ საქმეში არსებულ ნაკლოვანებათა გამოსასწორებლად დასახა ღონისძიებანი, რომელშიც ითვალისწინებდა მეტ დაზარეულობა და კონტროლს იმ ახალგაზრდა კომუნისტებისადმი, რომელნიც დამოუკიდებლად მუშაობენ მარქსისტულ-ლენინური თეორიის დასაეფლობლად.

დადგენილების შესრულებისათვის ენერგიული მუშაობა გაიშალა, პარტიბიუროს რეკომენდაციური თეორიის შესწავლაში ჩამორჩენილ ამხანაგებს კვლავ მოაკონ, რომ მარქსისტ-ლენინიზმის საფუძვლებია შესწავლა ყველა კომუნისტის მოკალეობაა, რომ კომენისტი, რომელსაც პოლიტიკური ცოდნა დაბალი აქვს, ვერ შეძლებს თავისი მოვალეობის უნაკლოდ შესრულებას. ამ ახსნა-განმარტების შედეგად კომუნისტებმა მეტი ინტერესით დაიწყეს სასკოლო თავზე მუშაობა. ამას ადასტურებს პარტიის წევრ დ. ბლეფშვილის მაგალითი. იგი წინათ ნაკლებად კითხულობდა წიგნს და სუსტადაც ეჩვეოდა პარტიის ისტორიის და თეორიის საკითხებში. ახლა ამბ. დ. ბლეფშვილი მოწონებეა ამ საწერსდეთო მოვალეობის შესრულების საქმეში. მისი თეორიული განვითარების ჰორიზონტი დღითი დღე ფართოვდება.

წრეზნზე დამოუკიდებლად მომუშავე კომენისტებიც დასახმარებელად პარტორგანიზაცია სისტემატურად აწყობს ცოსსულტაციებს, სუბრებსა და მოხსენებებს. გამოყენებულია პროპაგანდის ყველა საშუალება კომენისტების თეორიული დონის ასამაღლებად. ამას წინათ მოეწყო ექსკურსია ზუნეკეძის სახლ-მუზეუმის დასათვალიერებლად. ექსკურსანტთა ბეტ ნაწილს ახალგაზრდა კომენისტები შეადგენდნენ. ისინი ამ გაეცენენ პირველი ქართული მარქსისტული ორგანიზაციის—„მესამე დასის“ საქმიანობას და ამ დასის რევოლუციური უმცირესობის მოღვაწეობას. ექსკურსანტთა ერთმა ჯგუფმა სახლ-მუზეუმის შთაბეჭდილების წიგნში შემდეგი სტრიქონები ჩაწერა: „„დიდი სარგებლობა მოგვიტანა ზუნეკეძის სახლ-მუზეუმის დათვალიერებამ, მდიდარმა ექსპონატებმა საშუალება მოგვცა ღრმად ჩაეწვდომოდით „მესამე დასის“ რევოლუციური უმცირესობის ბრძოლას ოპორტუნისტული უმრავლესობის წინააღმდეგ, ამხანაგ სტალინის ბრძოლას არაფეგალური პრესისა და დამოუკიდებელი მუშური პარტიის შექმნისათვის, რომელიც საკირო სფეროდა მასობრივი აგიტაციის დაწყებას მუშებში და აპკარა ბრძოლას თეორმპარობლობის წინააღმდეგ“.

ახალგაზრდა კომენისტებთან მუშაობის გაეტაკობისებას ადასტურებს ის ფაქტიც, რომ ყველა ისინი მშენებლობის ჩარჩენებული ადამიანებია, გადმეტებით აარულებენ საწარმოო ფაქტიკებს და მიტიდან ივნინენ პარტიულ დისციპლინას. მაგალითად, პარტიის წევრობის კანდიდატი ალ. გულენიძე ყოველდღიურ დაკალებას 275-295 პროცენტით ასრულებს, მეარმატურე ო. რევიშვილი სამასოვნია. ასევე ითქმის შემდეგულელ შ. გვეტაძის და დურგალ ფ. სილეკოს შესახებ, რომლებიც ორ, ორნახევარ ნორმას ასრულებენ ყოველდღიურად.

პარტორგანიზაცია (ბდივანი ბ. სალდაძე) არ უნდა დაკმაყოფილდეს მიღწეულით, საჭიროა მან კიდევ უფრო გაამლეიროს ზრუნვა ახალგაზრდა კომუნისტთა თეორიული სწავლებისადმი.

გ. მეფნისაშვილი

„კომუნისტის“ საკუთარი კორესპონდენტი

თბილისის სარკინიგზა-სატრანსპორტო კომბინატის სტახანოველი ანიკო ბუეკერი.

ფოტო რ. ბაოდოვისა

ახალი ხუთწლედის მშენებლობებზე

აგურის მექანიზებული ქარხანა მეფეზეში

დღითიდღე ფართოვდება სოფელ მეტეხის აგურის მექანიზებული ქარხნის მშენებლობა. ეს ქარხანა, რომლის მშენებლობა მეოთხე ხუთწლედში უნდა დამთავრდეს, თავისი მოცულობით ყველაზე მძლავრი იქნება საქართველოში. ქარხანაში დაიდგმება მშრალი წნეხვის 4 წნეხი, რომელთა წარმადობა წელიწადში 20 მილიონი ცალი აგური იქნება. ქარხნის მშენებლობისათვის საჭირო აგურის დასაშაზადებლად აღგილობრივი ნედლეულის ბაზაზე უკვე დაიდგა მშრალი წნეხვის ერთი წნეხი, რომელიც ივლისის პირველი რიცხვებიდან გამოიშვებს მზა პროდუქციას. უახლოეს ხანში დამთავრდება აგურის გამოსაწვავი ღუმელის აგება, რომელიც 300.000 ცალ აგურს დაიტევს. 7 კილომეტრის მანძილზე გაყვანილია მაღალი ძაბვის ელექტრიხაზი, რაც მთლიანად უზრუნველაყოფს ქარხანას საჭირო რაოდენობის ელექტროდენით. მთავრდება სადგურ მეტეხიდან ქარხნის ტერიტორიამდე რკინიგზის ლიანდაგის გაყვანა. წელს გათვალისწინებულია აიგოს მექანიკური სახელოსნო, სხვადასხვა საიარაღო საწყობები და 50-ბინიანი 6 საცხოვრებელი სახლი. მომავალი წლიდან დაიწყება გეგრიანის სისტემის ღუმელების მშენებლობა, რომელიც პირველი იქნება სსრ კავშირში.

მომდინარე წლისათვის გათვალისწინებულია სამუშაოები სამშენებლო კანტორის ხელმძღვანელთა ენერგიულ და მოქნილ მუშაობას მოითხოვს. მაგრამ მშენებლობა ჯერჯერობით არადამაკმაყოფილებლად მიმდინარეობს. მშენებლობის უფროსი ამხ. ვარაზაშვილი თავს ვერ არომვეს დაკისრებულ მოვალეობას. იგი მშენებლობას ვერ უზრუნველაყოფს საკმარ რაოდენობის სამშენებლო მასალებთა და ტრანსპორტით. ამ საქმეში გულგრილობას იჩენს ადგილობრივი მრეწველობის მამარაგების ვანაყოფილებაც.

ქარხანასთან ამეკავშირ მოწყობილია საკრამიტე საამქრო (უფროსი მ. გორგაძე). საამქროს წელს 250.000 ცალი კრამიტი უნდა გამოუშვას. ამ ვალდებულებათა შესრულებისათვის გაჩაღებულია თავდადებული შრომა. აპრილის გეგმა შესრულებულია 112 პროცენტით, ხოლო მაისისა — 116 პროცენტით. კიდევ უფრო უკეთესი მაჩვენებლები აქვთ ივნინში. ქარხნის კოლექტივმა მეორე კვარტალის გეგმა 15 ივნისისათვის განაღდა. საკრამიტე საამქროს სტახანოველები: კრამიტის დამყალიბებელები დ. მაღალაშვილი, შ. გულელაშვილი და ტ. ედიშერაშვილი თვიერ დაკალებებს 120-140 პროცენტით ასრულებენ. კარგი მაჩვენებლები აქვთ ავრეთვე ი. მამულაშვილს, ნ. შარიფაშვილს, გ. გეგეჭკორს და სხვებს.

მეტეხის ქარხნის საკრამიტე საამქროს კოლექტივმა იკისრა წლიური გეგმა 7 ნოემბრისათვის შეასრულოს.

ვ. გუზელაძე

„კომუნისტის“ საკუთარი კორესპონდენტი

მოღის პურის უხვი მოსავალი

უკან დაგვრჩა სტალინრის რაიონის ბეხლილ ბაღებსა და ველებიში ჩაფლული სოფლები. მანქანამ მარცხნივ გაუხვია და გეზი აღმოსავლეთისაკენ აიღო. გამოჩნდნენ ერცელი ველები, და მანქანა, როგორც ნავი, ისე შეცურდა სმწიფეფში შესული ყანების ზღვაში. სასიამოვნო სანახავი გადაიშალა ჩვენს თვალწინ. შრიალდნენ თავთავშტაკაცელა ყანები...

მოხუცი გლეხი, რომელიც თან გვახლდა, ერთხანს სდუმდა და ღიმილით გაჰყურებდა ოქროსფერ ველებს, შემდეგ მოკვიბრაწდა და გაგვიზარა, — უხეი მოსავალი მოდის, ასეთი მოსავალი კარგა ხანია ჩვენს მინდერებზე აღარ ყოფილაო.

დიდხანს დავყავით ლენინგორის რაიონის სოფელ ღდუღუთში. კოლეტურნიბის თავმჯდომარე ზალეა დუდაეეთან ერთად შემოვიარეთ ყანები. ამ კოლეკეურნეობაში თავთავიან ქულტურებს ოთხმოცდაოთხმეტი ჰექტარი ფართობი უკავია. მემინდვრეობის ოთხივე ბრიგადა ველმოდგენილ ემზადება მოსავლის უდანაკარგოდ აღებისათვის. მესამე ბრიგადის ხელმძღვანელს ნიკოლოზ მარგიევეს გამოცდილ კოლმეურნეებთან ერთად ფაქვიერ ეგეთი შეუმოწმებია მისი ბრიგადისათვის მიჩენილი ყანები. ყველგან ერთფროვნულად როდი მწიფდება ყანა. საჭიროა შერჩეული დაიწყოს მკა. ბრიგადა თავთავეულ ჰექტარზე ოცდაოვი ცენტნერ პურს მოელის. ასეთია მაგი ვალდებულება. სიტყვის ბოტეხი არა სჩვეოდათ ღდუღელეოელებს, და ახლა, როცა საქმე მოსავლის აღებაზეა მიმდგარი, ძალას როგორ დაიშურებენ.

მოწინაეეა გიორგი ჩერტკოეეის ბრიგადაც. გიორგი დიდი სამამულო ომის დროს საკუთარი მკერდი იცავდა მამულს. ომგადახდილ ვაჟკაცს ყანაში ცელის შემოქნეეა ძონატრებია. აკი ალუსილიც აქვს ვიორკის ცელი. ხშირ-ხშირად დადის გიორგი ყანაში, თითოეზე ეთვლის ღღეებს, ოთაალის აღებისათვის მეზადება.

კოლმეურნე ივანე ბიბილეკს ურემი შეეკეთებია — პირველი განალეური მე ეუხლია წვალილ საბელიწყობ ბელილეკეეი. შარმანაც ასე იყო. წელს უფრო მეეი ეეხლია ბარისმის სორამალი გვეეეზეა.

კვერების შეკეთებაზე მუშაობენ კოლეეურნეები ელეონ ფრიაევი, შაქრო ჯიიეეეი, გიორგი ფრიაევი.

გაცხოველებით მიმდინარეობს სიმინდისა და ბაკრის ჯარხლის ნთესეების დამუშავებაც. მოწონ ნაეეა სამოცდათ წელს მიღწეული ლადი ხეებლეეეი, ფოლური ნორმის ორმაგად შესრულება ჩეეეულებრივი ამმაეი გაჰხდარა ბერიკაკეესათვის. ოზეეთად მოხდება, რომ აადეშაოზე გასვლა დაასწროს ვინმემ.

კოლმეურნეობის ბაკრის ჯარხლის 12 ჰექტარი უკავია. ზეიდას ცენტნერ ბაკრის ჯარხლის მოელინ თვითეულ ჰექტარზე. დაეფილავად ზრომოს სიდა ფუდაეეი. ეიდან მხარში ფუდას მკცირცხლი ბიუეეზ ჩერმენი. საღზვალო წელი დამთავრდა. ჩერმენი ახლა თავისუფლაა. სახლში ვეღარ ჩერდება ბიუეზი. სოფელში აღარავინ რჩება, ყველა მინდვრად არის გასული, და ჩერმენიც ფუდას უფდას მხარში.

როცა ღდუღუთს გავეცდით, ერთხელ კიდევ გადადგეიდეთ სოფელს. ბელეზთან კოლმეურნეობის ხელისენი ოდვენენ. ბელეზს ბარეზეზ ბრიგადა ეეე

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის აღამიანის უფლებათა საკითხის კომისიაში

ნიუ-იორკი, 21 ივნისი (საგ.ფეი). ადამიანის უფლებათა საკითხის კომისიამ დაამთავრა თავისი მესამე სესია და დაიტანა ეკონომიური და სოციალური საბჭოსადმი წარსადგენი მოსაზებრა ადამიანის უფლებათა სიფრთხილო დეკლარაციის პროექტთან ერთად.

კომისიაზე ერთ ამერიკელ დელეგაციას წარმოადგენენ ე. რუზველტი გამოეცხა განცხადდით, რომელშიც ყოველმხრივ ეკმაყოფილებ ასახავდ დეკლარაციის პროექტია ღირსებასა და მნიშვნელობასა.

ამის შემდეგ კენჭისყრის მიტანებზე ბალანდებოათვის სიტყვა მიეცა საბჭოთა დელეგატ პალეუს. მან განაცხადა, რომ კომისიის მიერ შემუშავებული პროექტი დეკლარაციისა საბჭოთა დელეგაციის მიანინა ორადასპეკულიოდ ლად და ისეთ რამედ, რომელსაც არ შეეძლოთ სათანადოდ ეზრუნველყოფილ არც ადამიანის ეფლებანი და თავისუფლებანი, არც მთლიანი ბალეთესეგა. საბჭოთა დელეგაციი ეკრალდებას მიაჩვენის იმის, რომ, მიუხედეადად მისი ანერიოგრნის მტკიცე მოთხოვნისა, კომისიის უმრავლესობამ არ მოისურვა შეეგანინა ისეთი ფორკემენტი, რომელიც აკმაყოფილებდა ყველა ძირითად მოთხოვნას. რაც საუოგანელო კომ მატკინის 4 და 27 მუხლის სხვიანებზე საბჭოთა კავშირის მთავრობის სახელით სსრ კავშირის წარმომადგენელმა თავის გამოსაკეთებლ დეკლარაციას წაუკეთა. ეს მოთხოვნები, როგორც ცნობილია, ასეთია:

1. ადამიანის უფლებათა დეკლარაციამ უნდა უზრუნველყოს ადამიანის ეფლებათა დაცვირითად თავისუფლებათა პატივისცემა ყველასთვის, განურჩევლად რასისა, ეროვნებისა, წოდებისა, სარწმუნოებისა, ენისა და სქესისა, ყოველი სახელმწიფოს დემოკრატიის, სახელმწიფო სეკვერნენტატისა და პოლიტიკური დამოკიდებლობის პრინციპების შესაბამისად.

2. დეკლარაციამ არამარტო უნდა გამოაცხადოს უფლებანი, არამედ ეკდა უნდა უზრუნველყოს მათი განხორციელება და, ცხადია, გათვალისწინის ყოველი ქეკეანის ეკონომიური, სოციალური, ეროვნული და სხვა თავისებურებანი.

3. ადამიანის ეფლებათა დეკლარაციამ უნდა განსაზღვროს მოქალაქეთა არამარტო ეფლებანი, არამედ მოვალეობანიც თავისი ქვეყანის, თავისი ხალხისა და სახელმწიფოს მიმართ.

საბჭოთა დელეგაცია, კერძოდ, აღნიშნავს დეკლარაციის პროექტსა და კომისიის მუშაობაში შემდეგ სერიოზულ ნაკლოვანებებს და ხარვეზებს:

1) უარია ნათქვამი დემოკრატიის ისეთ ძირითად მოთხოვნებზე, როგორიცაა ბრძოლა ფაშიზმისა და ნაცისტის წინააღმდეგ, ფაშისტური და ნაცისტური ელემენტების საქმიანობის, მათი მცოვე დემოკრატიული ეფლებანის და თავისუფლების ბოროტად გამოყენებისა და ფაშისტური რეკონსტრუქციის აღორძინების წინააღმდეგ ბრძოლა, კერძოდ, ეუარი ნათქვამ ფაშისტური და ნაცისტური პროპაგანდის აკრძალვა და ასევთ პროპაგანდისათვის პასუხისმგებლობის დაწესებაზე.

2) უარია ნათქვამი ხალხისათვის დემოკრატიული თავისუფლებათა გავარანტიაზე და დეკლარაციის მეოთხე რიგი ეუნიშნელოვანესი ფედერატიული პრინციპის დაკვრაზე. დეკლარაციის პროექტადან, კერძოდ ეროი პუნქტის 27-ე მუხლში, გამორიცხულია დემოკრატიული და თვით ეროვნული და სიტყვიერის «დემოკრატიული სახელმწიფო, დემოკრატიული პრინციპი» ხსენებაც ეკ.

3) ზეუფლებელ და შემცირებელი მთელი რიგი დემოკრატიული ეფლებანი. და თავისუფლებანი ეკნეკეს პროექტთან შედარებით, უარია ნათქვამი, განურჩეველად რასის, ეროვნების, წოდების, სარწმუნოების, სქესისა და ენისა, ყველას სრული თანასწორუფლებიანობის პრინციპის თანმიმდევრულ გატარებზე, დეკლარაციის პროექტიდან გამორიცხულია დემოფლანინი თვითფეოლისათვის თავისი ეროვნული კულტურის, სკოლაში დედაენაზე სწავლების, პრესაში, კრებებზე, სასამართლოებში ამ ენის ბრალის უფლების შესახებ, უარია ნათქვამი რასიზმისა და დისკრიმინაციის წინააღმდეგ რამდენადაც სერიოზული ბრძოლაზე, რასიზმიერი და ეროვნული მტრობის პროპაგანდის აკრძალვაზე, ასევთ პროპაგანდისათვის დასჯის პრინციპის დაფეგანზე.

4) უარია ნათქვამი იმაზე, რომ დეკლარაციამ ეზრუნველეს ყოველიეფი ეფლებანი და თავისუფლებათა რეალიზაციის უზრუნველყოფიდ და გარანტიებსა, იმის განხორციელების კონკრეტული ფორმებეი და საშეალებანი, რაც ჩაწერილია დეკლარაციაში, დეკლარაციის აქეს არა რეკომენდა, ფორმალურ-იურიდიული ხასიათი გასაკეთებლით 21, 22, 24 და 25-ე მუხლებს ეკონომიურ და კულტურულ ეფლებათა შესახებ.

5) უარია ნათქვამი იმაზე, რომ დეკლარაციაში შეტანილი ყოველიეფი ადამიანი რომე კონკრეტული მოვალეობანი მათი საშუშოლოსა და ბალეზეთ ნაბეკ, რომლებსაც ისინი ეკეფთვინან, და საბჭოეშეფფის ეფნანეა. ეს მოვალეობანი პირდაპირ ეფლებებეკეფოფფილია მთელ რიგ საერთაშორეს საკთხებში (ინფორმაციის თავისუფლება, თავისუფლება მიმოსვლისა ცალკე ქვეყნებში და ქვეყნებს შორის), და, მეორე მხრივ, საბჭოეშეფფთა ეფლებანი და სეფეერეტები. აგრეთვე კიერთიანებეფთა ერების ორგანიზაციის ეკეფ საბჭოეშეფფთა სამნაცარ საქმეებეი ჩაწერეთ ეკეფ ეფლებეი ორგანიზაციაში. ეკეფ ეფლებეი ორგანიზაციაში.

«პატიოვეეფთ ეკეფ ეფლებეი ეკეფ».

მიეიღე ამ ეფლ 18 ივნისს ეკეფ, რომლეთ რამეფინეს საათთ ალრე ეფეფ ოფიციალ ამ ბამეკეკეეფნებეეფ მეეეფაკეთ, რომ ეკეფიანთაეი ამერიკის, ეარეანეფთა და ალეფანეკეთა ამ ეკეფეფ ეფ ბეფ ოფ ოფ ოფ ეფ ეფ ე